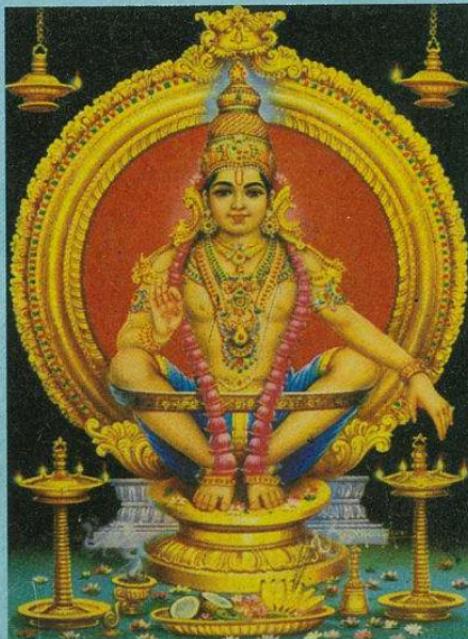

உ

கவாமியே சரணம் ஜயப்பா

அரிஹர புத்ரனை ஆளந்த ரூபனை
இருமூர்த்தி மெந்தனை ஆறுமுகன் தம்பியை
சபி கிர்சனை சாந்த ஸ்வரூபனை
தினம் தினம் போற்றிப் பணிந்திடுவோம்

தமிழ்மீழ் யாழ்ப்பானம் திருநெல்வேலியை
பிறப்பிடமாகவும் ம்சாலையை வாழ்விடமாகவும்,
கன்டாவில் வசித்து வந்தவருமாகிய

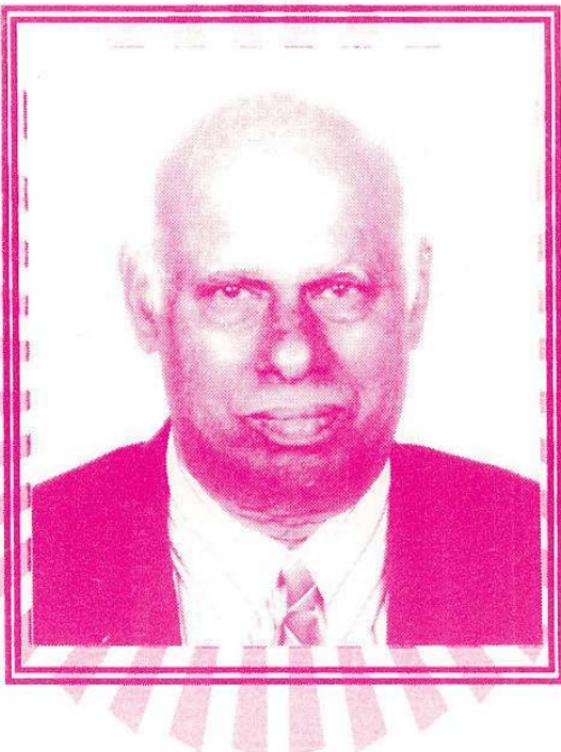
அமர் திரு. செல்லப்பெருமாள்
சீவராஜபிள்ளை
அவர்களின் ஞாபகார்த்த
நினைவு மலர்

29-06-2002

—
சிவமயம்

வையத்துள் வாழ் வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய் வத்துள் வைக்கப் படும்.

- தெய்வப்புலவர்

அமரர்

திரு. செல்லப்பெருமான் சிவராஜபிள்ளை

மல்வு
25-03-1930

உத்திரவு
30-05-2002

தீதி வெண்பா

மாசிலா சித்ரா பானு வருடம், வைகாசி பதினேழில்,
கோதிலா அபர பக்க பஞ்சமி திதியில்
தீதிலா உத்தராட நட்சத்திரத்தில், சங்கமித்தான்
மங்காப் புகழ் படைத்த சிவராஜபிள்ளை இறைவனாடுக்கே.

சமர்ப்பணம்

எமது அன்புத் தெய்வத்தின்
திருப்பாதங்களுக்கு இம்மலர்
சமர்ப்பணம்

அன்பே வடிவாய் கடமையே
கருத்தாய் கடைசி முச்ச வரை உழைத்து
நேர்மையே எடுத்துக் காட்டாக
எம்மை நிழல் போல் பேணிக்காத்து
உணவுட்டி அறிவிழுட்டி நல்வழி
நடாத்தி, வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து
எம்மையும் அவ்வழி வாழ வைத்து
இன்று வானுறையும் தெய்வமாகி விட்ட
எமது அன்புத் தெய்வம்
திரு செல்லப் பெருமாள் சிவராஜபிள்ளை
அவர்களின்
திருப்பாதங்களில் இத்திருமலரைக்
காணிக்கையாக சமர்பிக்கின்றேம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!
குடும்பத்தவர்கள்

முடிசார்ந்த மன்னரு மற்றுமுள்ளோரு
-முடிவிலொரு
மிடிசாம்பராய் வெந்து மண்ணாவதுப் கண்டு
-மிந்தப்
படிசார்ந்த வாழ்வை நினைப்பதல்லாற்
-பொன்னினம்பலவர்
அடிசார்ந்து நாழுய்ய வேண்டு மென்றே
-யறிவாரில்லையே!

தேவாரம்

ஜந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்துடி போற்றுகின்றேனே.

திருஞானசம்பந்தர் அருளிய முதலாந்திருமுறை

தோடுடையசெவி யன்விடையேறியோர் தூவெண்மதிசூடு
காடுடையசுட ஸைப்பொடியூசியென் உள்ளங்கவர்கள்வன்
ஏடுடையமல் ராஸ்முணைநாட்பணிந் தேத்தவருள் செய்த
பீடுடையபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

இரண்டாம் திருமுறை

வேயிறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணைதுடவி
மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமே ஸணிந்தென்
உளமே புகுந்த வதனால்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டு முடனே
ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

மூன்றாம் திருமுறை

இடரினுந் தளரினும் எனதுறு நோய்
தொடரினும் உன்கழல் தொழுதெழுவேன்
கடல் தனி ஸமுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிடறினி ஸடக்கிய வேதியனே.
இதுவோ எமை ஆஞ்சுமாறு றீவதொன்றெமக் கில்ஸையேல்
அதுவோ உனது இன்னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

திருநாவுக்கரசர் அருளிய நாலாம் திருமுறை

சூற்றாயின வாறு விலக்ககலீர்
கொடுமைபல செய்தன நான் அறியேன்
எற்றாயடிக் கேயிர வும்பகலும்
பிரியாது வணங்குவ ணெப்பொழுதும்
.தோற்றாதென் வயிற்றின் அகம்படியே
குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆற்றேண்டி யேனதி கைக்கெடில
வீரட்டா ணத்துறை யம்மானே.

ஐந்தாம் திருமுறை

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேணிலும்
மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசு ணெந்தை இணையடி நீழலே.

ஆறாம் திருமுறை (திருத்தாண்டகம்)

நிலைபெறமா றெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
புலர்வதன் முன் அலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்
பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்
தலையாரைக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச்
சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும்
அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெய் ஆதி யென்றும்
ஆரூரா என்றென்றே அலறா நில்லே

ஸ்ரீ சுந்தரமுர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரம் ஏழாம் திருமுறை

மற்றுப் பற்றெனக் கிண்றி நின்திருப்
பாத கே மனம் பாவித்தேன்
பெற்ற லும்பிறந் தேன்இ னிப்பிற
வாத தன்மைவந் தெய்தினேன்
கற்ற வர்தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கறை
ழூரிற் பாண்டிக் கொடுழுடி
நற்ற வாடனை நான்மற்றக்கினும்
சொல்லும் நாநும்ச்சி வாயவே.

எட்டாம் திருமுறை

திருவாசகம்

பால்நினென்தூட்டும் தாயினும்சாலப்
 பரிந்து நீ பாவியேனுடைய
 ஊனினை உருக்கி உள்ளோளி பெருக்கி
 உலப்பிலா ஆனந்த மாய
 தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவதினியே.

சிவபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழந் தளை நீக்கி
 அல்லவறுத் தானந்த மாக்கியதே – எல்லை
 மருவா நெறி யளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
 திருவாசகமென்னுந் தேன்.

நமச்சிவாய் வாழ்க நாதன்றாள் வாழ்க
 இமைப்பொழுதும் என்னெந்துக்கில் நீங்காதான்றாள் வாழ்க
 கோகழி ஆண்ட குருமணிதன்றாள் வாழ்க
 ஆகமம் ஆகிறின் றண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
 ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க
 வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடிவெல்க
 பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
 புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
 கராங்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
 சிராங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க
 ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடி போற்றி
 தேசன் அடிபோற்றி சிவன்சேவடி பேற்றி
 நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி
 மாயப்பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
 சீரார் பெருந்துறைநந் தேவன் அடிபோற்றி
 ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
 சிவனவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவன் அரு ளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழுச் சிவபுராணந் தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும்ஒய உரைப்பன்யான்

கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற்கெட்டா எழிலார் கழவிறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறந் தெல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமாறான் றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 வல்லகர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லாநின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப்பிறப்பும் பிறந்திழைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யே உன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்யன் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஜயா என ஓங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
 வெப்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
 பொய்யாயின எல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞான மாகி மினிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையேனே
 கறந்தபால் கண்ணலொடு நெய்கலந்தாற் போல
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கள் ஓர் ஜந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்தெந்கும் புழுவழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்கு
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள்ளுருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி

நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற்கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுட்ரே
 தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத் தொளிக்கும் ஓளியானே
 நீராய் உருக்கிளன் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக் கன்பனே யாவையுமாய ல்லையுமாஞ்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்தென்னை ஆட்காண்ட எந்தை பெருமானே
 சூர்த்தமெய்ஞு ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்கரியநோக்கே நூனுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்கும் எங்காவலனே காண்பாய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச் சுட்ரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணாரமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விட்க்குடம்பின் உட்கிடப்
 ஆற்றேனம் ஜயா அரனேயோ வென்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப் பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புரக்குரம்பைக் கட்டப்பிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற்பிறவி அறுப்பானே யோவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தினு ஸ்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப்பணிந்து.

ஒன்பதாம் திருமுறை

திருமாளிகைத்தேவர் அருளிய திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா வொன்றே

உணர்வுகுழி கடந்ததோர் உணர்வே

தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே !

சித்தத்துள் தித்திக்குந் தேனே !

அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கணியே

அம்பலம் ஆடரங் காக

வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்

தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டியமுதிடப்பாற்கடல் ஈந்தபிரான்

மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றரூள் செய்தவன் மன்னிய தில்லைதன்னுள்

ஆவிக்கும் அந்தனர் வாழ்கின்ற சிற்றம்பலமேஇடமாகப்

பாலித்து நட்டம் பயில வல்லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பத்தாம் திருமுறை

திருமூலர் அருளிய திருமந்திரம்

அன்புஞ் சிவமு மிரண்டென்ப ரறிவிலன்

அன்பே சிவமாவ தாரு மறிகிலார்

இன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபின்

அன்பே சிவமா யமர்ந்திருந்தாரே.

சிவசிவ என்கிலர் தீவினை யாளர்

சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மாளுஞ்

சிவசிவ என்றிடத் தேவரு மாவர்

சிவசிவ என்னச் சிவகதி தானே.

பத்தேனாராந் திருமுறை

காரைக்காலம்மையார் அருளியது

காண் பார்க்குங் காணலாந் தன்மையனே கைதொழுது

காண் பார்க்குங் காணலாங் காதலாற் - காண்பார்க்குச்

சோதியாய்ச் சிந்தையுளே தோன்றுமே தொல்லுலகுக்

காதியாய் நின்ற அரன்.

பன்னிரண்டாந் திருமுறை சேக்கிழார் அருளிய பெரியபூராணம்

உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

வான்முகில் வழாதுபெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை யாசுசெய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்க ஸோங்க நற்றவம் வேள்வி மஸ்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலக மெல்லாம்.

அருணகிரிநாதர் அருளிய திருப்புகழ்

இறவாமற் பிறவாமல் எண்யாள்சற் குருவாகிப்
பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசற் குமரோசா
கறையானைக் கிளைபோனே கதிர்காமப் பெருமானே

எறுமயி லேறிவிளை யாடுமுக மொன்றே
ஈசநுடன் ஞானமொழி பேசமுக மொன்றே
சுறுமடி யார்கள்வினை தீர்க்குமுக மொன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுக மொன்றே
மாறுபடு குரரை வதைத்தமுக மொன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுக மொன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நீயருளல் வேண்டும்
ஆதியருணாசல மமாந்த பெருமானே

முருகா கந்தர் சம்பதி கவசம்

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம் போம் நெஞ்சில்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையுங் கைகூடும் நிமலரருள் கந்தர்
ஷஸ்தி கவசந் தனை

அமராரிடர் தீர் வமரம் பரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி.

நூல்

ஷஸ்தியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவுஞ் செங்கதிர் வேலோன்
பாத மிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணியாட
மைய நடஞ்செய்யும் மயில்வா கனனார்

கையில் வேலாலெனக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா வெண்டிசை போற்ற
மந்திர வழவேல் வருக வருக

வாசகன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆஹுமகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக

சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
ரவண பவச ரரரர ரரர
ரிவண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
விணபவ சரஹ வீரா நமோ நம
நிபவ சரவண நிற நிற நிழென

வசர வணப வருக வருக
அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
என்னை யானும் இளையோன் கையில்

பன்னிரண் டாயுதம் பாசாவ் குசமும்
பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க

விரைந் தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
ஜூங் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
உப்பொளி செளவும் உபிரையுங் கிலியும்
கிலியுஞ் செளவும் கிளரோளி யையும்
நிலைபெற் றென்முன் நித்தமு மொளிரும்

சண்முகன் ரீயும் தனியொளி யொவ்வும்
குண்டலி யாஞ்சிவ குகன்தினம் வருக
ஆறுமுகமும் அணிமுடி யாறும்
நீறுடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்

நன்நெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
ஈறாறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
ஆறிறு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
பல்பூ ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
நண்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்

முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியுந்
துவண்ட மருங்கில் சுடரோளிப் பட்டும்
நவரத்னம் பதித்த நற்சீ ராவும்
இருதொடை யழகும் இணைமுழந் தாளும்

திருவடி யதனிற் சிலம்பொலி முழங்க
செக்கண செக்கண செக்கண செக்கண
மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
நகநக நகநக நகநக நகென
டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண

ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
டெடெடு டெடெடு டெடெடு டெடெடு
டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்குகு
விந்து விந்து மயிலோன் விந்து

முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
என்றனை யானும் ஏரகச் செல்வ
மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
லாலா லாலா லாலா வேசமும்
லீலா லீலா லீலா விநோத னென்

உன்றிரு வட்டயை உறுதியென் றெண்ணும்
என்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க
என்னுயிர்க் உயிராம் இறைவன் காக்க
பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க

பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
கத்திரவே லிரண்டுங் கண்ணினைக் காக்க
விதிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
நாசிக ஸிரண்டும் நல்வேல் காக்க
பேசிய வாய்த்தனைப் பெருவேல் காக்க

முப்பத் திருப்பல் முனைவேல் காக்க
செப்பிய நாவவச் செவ்வேல் காக்க
கன்ன மிரண்டுங் கத்திரவேல் காக்க
என்னினாங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
மார்பை யிரத்ன வடிவேல் காக்க

சோளா முலைமார் திருவேல் காக்க
வடிவே விருதோள் வளம்பெறக் காக்க
பிடாகிக ஸிரண்டும் பெருவேல் காக்க
அழகுடன் முதுகை அுருள்வேல் காக்க
பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க

வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
சிற்றிடை யழுகுறச் செவ்வேல் காக்க
நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
ஆண்பெண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க
பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க

வட்டக் குதுத்தை வடிவேல் காக்க
பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
கணைக்கால் முழந்தாள் கத்திரவேல் காக்க

ஜவிர வடியினை அருள்வேல் காக்க
கைகள் இரண்டும் கருணைவேல் காக்க

முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
பின்கை யிரண்டும் பின்னவ ஸிருக்க
நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
முப்பா னாடியை முனைவேல் காக்க

எப்பொழு தும்ளனை எதிர்வேல் காக்க
அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க

ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
தாமத நீக்கிச் சதூர்வேல் காக்க
காக்கக் காக்கக் கனகவேல் காக்க
நோக்க நோக்க நொடியினை னோக்கத்
தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க

பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
பில்லி குனியம் பெரும்பகை யகல
வல்ல பூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
பிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும்

கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குற்றளப் பேய்களும்
பெண்களைத் தொடரும் பிரமரா ஷதரும்
அடியெனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
இரிசிகாட் டேரி இத்துன்ப சேனையும்
எல்லினு மிருட்டிலும் எதிர்படும் அண்ணரும்

கண்பூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
தண்டியக் காரரும் சண்டா ளர்களும்
என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்

ழூண மயிரும் பிள்ளைக ளென்பும்
நகமு மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
பாவைக ஞூடனே பலகல சத்துடன்
மணையிற் புதைத்த வஞ்சனை தணையும்
ஒட்டியச் செருக்கும் ஒட்டியப் பாவையும்

காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
ஒதுமங் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
காலதூதர் ளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட

அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
வாய்விட்டலறி மதிகெட் டோட
படியினின் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
கட்டுட னங்கம் கதறிடக் கட்டு
கட்டி உருட்டு கால்கை முறியக்

கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிடச்
செக்கு செக்கு செதிலைக
சொக்கு சொக்கு குர்பகைச் சொக்கு
குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்

பற்று பற்று பகலவன் தண்லெரி
தண்லெரி தண்லெரி தணலது வாக
விடுவிடு வேலை வெருண்டது வோட
புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
எலியும் கரடியும் எனைத் தொடார்ந்தோடத்

தேஞ்சும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
கடிவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
ஏறிய விஷங்கள் எளிதினி விறங்க
ஒளிப்புஞ் சுஞ்ககும் ஒருதலை நோயும்
வாதும் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்

குலைசயம் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி

பங்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்

எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
எரேழ் உலகமும் எனக் குறவாக
ஆனும் பெண்ணும் அனைவரு மெனக்காய்
மண்ணா ஸாசரும் அமிழுந்துற வாகவும்

உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
சரவண பவனே சைவொளி பவனே
திரிபுர பவனே திகழோளி பவனே
பரிபுர பவனே பவமொழி பவனே
அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்

காத்துத் தேவர்கள் கடுங்சிறை விடுத்தாய்
கந்தா குகனே கதிர்வேலவனே
கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா
தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா

கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
பழனிப் பதிவாழ் பால குமாரா
ஆவினன் குடவாழ் அழகிய வேலா
செந்தின்மா மலையுறுஞ் செங்கல் வராயா
சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தூரே

காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
என்னா விருக்க யானுனைப் பாட
எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
பாடனே னாடனேன் பரவசமாக
ஆடனேன் நாடனேன் ஆவினன் பூதியை

நேச முடன்யான் நெற்றியி லணியப்
பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
அன்புடன் இரட்சி அன்னமுஞ் சொன்னமும்
மெத்த மெத் தாக வேலா யுதனார்

சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகஞ்டன்

வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
வாழ்க வாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க
எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
எத்தனை அடியேன் எத்தனை செய்யினும்
பெற்றவன் நீ குரு பொறுப்பது உன்கடன்

பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவளாமே
பிள்ளை என்றனபாய் பிரியமளித்து
மைந்தன் என்மீ துன்மன மகிழ்ந் தருளித்
தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட அருள் செய்
கந்தர் சஷ்டிகவசம் விரும்பிய

பாலன் தேவராயன் பகர்ந்ததைக்
காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
ஆசாரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
நேசமுடன் ஒரு நினைவதுவாகிக்
கந்தர் சஷ்டி கவச மிதனைச்

சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
ஒதியே செபித்து உகந்து நீறணிய
அட்ட திக்குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
திசையன்னர் ரெண்மர் செயல தருளுவர்

மாற்றலர் எல்லாம் வந்து வணங்குவர்
நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை அளித்திடும்
நவம்த ணெணவும் நல்லெழில் பெறுவர்
எந்த நாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வர்
கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை

வழியாய்க் காண் மெய்யாய் விளங்கும்
விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்

பொல்லா தவரைப் பொடி பொடி யாத்கும்
நல்லோர் நினைவில் நடனம் பூரியும்
சர்வ சத்துரு சங்காரத்தடி

அறிந்தென துள்ளம் அஷ்ட ஸ்தக்மிகளில்
வீரலட் சுமிக்கு விருந்துணை வாகச்
சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
இருபத் தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
குருபரன் பழனிக் குன்றினி விருக்கும்

சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
எனைத் தடுத் தாட்கொள என்றன துள்ளம்
மேவிய வடிவறும் வேலவ போற்றி
தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி

திறமிகு திவ்ய தேகா போற்றி
இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
வெட்சி புணையும் வேலே போற்றி
உயிர்கிரி கனக சபைக்கோ ராசே

மயிலநட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
சரணஞ் சரணம் சரவண பவழம்
சரணஞ் சரணஞ் சண்முகா சரணம்

திருச்சிற்றம்பலம் அபிராமி அந்தாதி

தனந்தரும் கல்வி தரும்ஒரு நாளம் தளர்வறியா
மனந்தரும் தெய்வ வடிவுந் தரும்நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
இனந்தரும் நல்லன எல்லாம் தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே
கனந்தரும் பூங்குழ லாள் அபி ராமி கடைக்கண்களே

பூந்தூர்க்கா காயத்ரீ ஜெபம்

ஓம் காத்யாயநாய வித்மஹே
கந்யகுமாரி தீமஹி
தந்நோ தூர்க்கி: ப்ரசோத யாத்

**ஸ்ரீ ஸந்தோஷி மாதா
பலச்ருதி**

ஸந்தோஷி மாதுரித்யேவம் புண்யமஷ்டோத்தரம் சதம்
சகிதம் லோககல்யாண தாயகம் ஸௌக்யவர்த்தகம் !!
குக்ர வாரே விசேஷண படித்வா மாத்ரு ஸந்நிதெள !
ஆரோக்யம் போகமைச்வர்யம் ஸர்வாந்காமாநவாப் நுயாத்

ஸ்ரீ துளசி தோத்திரம்

ஸ்ரீமத் துளசியம்மா
திருவே கல்யாணியம்மா
வெள்ளிக்கிழமை தன்னில்
விளங்குகின்ற மாதாவே
செவ்வாய்க்கிழமை செழிக்க
வந்த செந்திருவே
தாயாரே யுந்தன்
தாளிணையில் நான் பணிந்தேன்

திருமால் தோத்திரம்

பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு
பல்கோடி நூறாயிரம்
மல்லாண்ட திண்தோள் மணிவண்ணாடன்
செவ்வடி செவ்விதிருக்காப்பு

அடியோமோடும் நின்னோடும்	பிரிவின்றி
ஆயிரம் பல்லாண்டு	
வடிவாய் நின்வலமார்பினில்	வாழ்கின்ற
மங்கையும் பல்லாண்டு	
வடிவார் சோதி வலத்துறையும்	சுடரொளி
யும் பல்லாண்டு	
படைபோர் புக்குமுழங்கும்	அப்பாஞ்சசன்
னியமும் பல்லாண்டே	

நன்மை தீமைகள் ஒன்றும் அறியேன்
நாரணா என்னும் இத்தனை அல்லால்
புன்மையால் உன்னைப்பன்னாளும் பேசிப்
புகழ்வான் அன்றுகண்டாய் திருமாலே
உன்னுமாறு உன்னை ஒன்றும் அறியேன்
ஓவாதேநமோ நாரணா என்பன்

வன்மையாவது உன் கோயில்வாளும்
வைட்டணவன் என்னும் வன்மை கண்டாயே

கருப்பூரம் நாறுமோ கமலப்பூ நாறுமோ
திருப்பவளச் செவ்வாய்தான் தித்திக்குமோ
மருப்பொதிந்த மாதவன்தன் வாய்ச்சுவையும் நாற்றமும்
விருப்புறுக் கேட்கின்றேன் சொல்லாழி வெண்சங்கே

ஒங்கி உலகழுந்த உத்தமன் பேர்பாடி
நாங்கள் நம்பாவைக்குச் சாற்றிறீ ராடினால்
தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள் மும்மாரிபெய்து
ஒங்கு பெருஞ்செந்நெல் ஊடுகயலுகளப்
ழங்குவளைப்போதில் பொறிவண்டுகள் படுப்பத்
தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்தமுலைபற்றி
வாங்கக் குடம்நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும்பக்தர்கள்
நீங்காதசெல்வம் நிறைந்தேலோர் எம்பாவாய்

செடியாய வல்வினைகள் தீர்க்குந் திருமாலே
நெடியானே வேங்கடவா நின்கோயி வின்வாசல்
அடியாரும் வானவரும் அரும்பையரும் கிடந்தியங்கும்
படியாய்க் கிடந்துஉன் பவளவாய் காண்பேனே

பச்சைமாமலைபோல் மேனிபவளவாய் கமலச் செங்கண்
அச்சுதா அமரரேரே ஆயர்தம் கொழுந்தே என்னும்
இச்சுவை தவிர யான்போய் இந்திரலோகம் ஆனும்
அச்சுவைபெறினும் வேண்டேன் அரங்கமாநகருளானே

ஸ்ரீ அஞ்ஜநேயர் துதி

ஜய ஹனுமான் ஜய ஹனுமான்
மாருதி ராயா ஜய ஹனுமான்
ஜய ஹனுமான் ஜய ஹனுமான்
வாயு குமாரா ஜய ஹனுமான்
ஜய ஹனுமான் ஜய ஹனுமான்
அஞ்சனை புத்ரா ஜய ஹனுமான்
ஜய ஹனுமான் ஜய ஹனுமான்
ஸ்ரீராம தூதா ஜய ஹனுமான்
ஜய ஹனுமான் ஜய ஹனுமான்
மஹானுபாவா ஜய ஹனுமான்

அமர் திரு செல்லப்பெருமான் சிவராஜபிள்ளையின் வரலாறு

சான்றோர் புகழ்ந்து பாடும் தனிப்பெரும் தீவகமாம் சமவளநாட்டின் இணையற்ற சிரமெனும் இனிய செந்தமிழும் சைவமும் தழைத்தோங்கும் யாழ் குடாநாட்டில் பட்டணத்தான் இளையதம்பியின் பேரன் தான் என பெருமையுடன் அமர் சிவராஜபிள்ளை அடிக்கடி தன் நண்பர்கள் சுற்றுத்தவர்களுடன் சொல்வதில் பெருமை பெற்றவர்.

அன்னார் சிறுவயதில் தனது தாய் தந்தை யரை இழந்ததனால், தனது தந்தையாரின் முத்த சகோதரியான அன்னமுத்து (மாமியர்) வை அம்மாவென்றும் அவர் கணவன் பொன்னம்பலத் (மாமனார்) தை அப்பா என்றும் அவர்களின் இருபிள்ளைகளாகிய காலஞ் சென்றவர்களாகிய திரு குமாரவேலு, தில்லைவனம், ஆகியோரை முறையே அன்னன், அக்கா என்றும் பாசமொடு அழைத்து வளர்ந்து வந்தார். அன்னாருடன் கூடவே ஒன்றுவிட்ட சகோதரியான பரமேஸ்வரியும் ஓடியாடி உடன் பிறந்தவர் போல் வளர்க்கப்பட்டனர். மேலும் அன்னார் சின்னம்மா என்றழைக்கும் மாமியாரும், சிறிய தகப்பனாகி ஆசையப்பு என்றழைக்கப்பட்டவருமான காலஞ் சென்ற திரு ஆசைப்பிள்ளை, ஆசையம்மா என அன்புடன் அழைத்த செம்பொற் சோதி முதலானோர் தமக்கொரு பிள்ளையில்லையே என்ற கவலையை விடுத்து, தமது சொந்தப்பிள்ளையாகவே வளர்த்தனர். அன்னாரின் குடும்பத்தில் பலர் பிரம்மச்சாரிகளாகவும் சிலருக்குப் புத்திர பாக்கிய மில்லாதிருந்தகாலும் குடும்பத்தில் சீர் சிறப்புடன் வளர்ந்து, கலட்டியில், கனகசபை பெரியதந்தையாருடனும், ஆசைப்பிள்ளை தம்பதிகளின் கண் காணிப்பிலும் திரு நெல் வேலி பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் தனது கல்வியைப் பெற்றார். அன்னாருக்கு அன்னலக்ஷ்மி என்று ஓர் அக்காவும் உண்டு.

அமர், அக்கல்லூரியில் படிக்கும் காலை, தனது பாடங்களில் திறமை கண்டது மாத்திரமன்றி உதை பந்தாட்டத்தில் உற்சாகம் கொண்டு கல்லூரி உதை பந்தாட்டக் குழுவில் உயர் அங்கம் வகித்தார் என்பது

குறிப்பிடத் தக்கது. கல்லூரி அதிபர், ஆசிரியர், மாணவர்கள் அனைவரின் ப்ராட்டையும், அன்பையும் பெற்ற ஒரு மாணவனாகத் திகழ்ந்தார்.

அன்னார் 1951ம் ஆண்டு கடற்தொழிற் பரிசோதகர் (Fisheries Inspector) ஆக நியமனம் பெற்று அரசாங்க உத்தியோகத்தர் ஆனார். அவ்வேளை புத்தளம் கச்சேரியில் வேலை பார்த்தவரும் திரு பொன்னையா (மீசாலை) வின் மகன் நடராசா என்பவரும் அன்னாரின் நண்பனாகிய திரு அருளப்பா என்பவரும் காலங்கு சென்ற சிவராஜபிள்ளையின் குண நடை குடும்பத்தை அறிந்து தனது சகோதரியாம் புவனேஸ்வரிக்கு 1956ம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் திருமணம் செய்து வைத்தனர். இருவரும் தமது அரச கடமையை செய்வதோடு இல்லற வாழ்க்கையிலும் சந்தோஷமாகச் செய்ததனால் 1957 சித்திரை கேதீஸ்வரனாம் தலை மகனையும் அடுத்து 1958 மார்கழி ஜெயக்குமார் + சந்திரவதனி எனும் இரட்டைக் குழந்தைகளையும், 1960 வைகாசியில் பிறிந்தாவையும், 1961 ஜப்பசி சந்திரகுமாரையும், 1963 மாசியசோதராவையும், 1964 கார்த்திகை யழுனாவையும், 1966 ஆவணி சிவசொருபனையும், 1968 இளங்கதிரையும் பெற்றெடுத்தனர்.

இவற்றுடன் நின்றுவிடாமல் பெருநாட்களாக மனதில் வைத்து வளர்த்த ஆசை தான் ஒரு தென்னந் தோட்டம் வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதையும் சிறிது, சிறிதாக ஆரம்பித்து, சற்றில் ஒரு பெரிய தோட்டம் உண்டாக்கி பராமரித்து பார்த்து மகிழ்தவர். அதோடு மட்டுமல்லாமல் உத்தியோகத்திலும் பதவி உயர்வுகள் வந்தன. யாழ் மாவட்ட கடல் தொழில் அதிபரானார். (D.F.I) யப்பான் தேசத்துக்கும் கடற்தொழில் சம்மந்தமாகப் படிப்பதற்கு 3 தடவை Scholarship வந்தும் அமரர் அதை ஏற்க மறுத்து விட்டார். தான் தனது தோட்டத்தைப் பார்த்தாலே போதும் என்ற நிலை. வேலை இடத்தில் இருந்து ஜயா என்று உதவி கேட்டு வருவார்கள். தோட்ட இடத்தில் இருந்து முதலாளி என்று வருவார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் தன்னால் இயன்றுத்தவிகளைச் செய்து வந்தவர் அமரர்.

சற்றில் 1990ம் ஆண்டில் இனக்கலவரத்தால்

பாதிப்படைந்த நிலையில், தான் தேடிய தோட்டம், கட்டிய வீடு வாசல் காணி பூமி எல்லாவற்றையும் விடுத்து தனது செல்வங்களாகிய பிள்ளைகளுடன் மிகுதிக் காலத்தைக் கழிக்கவே திருநாடாம் கண்டா வந்து சேர்ந்தார். இவ்விடம் வந்தும் கண்டாவைப் பற்றிய சரித்திரம் முதலியன், தனது ஓய்வு 'நேரத்தில் வாசிக்காலைக்குப் போய் புத்தகங்கள் எடுத்துப் படித்து சில கேள்வி பதில் போட்டிகளிலும் பரிசு பெற்றவர். கண்டாவைப் பற்றியே அல்லது வேறு உலக நாட்டு வரலாற்றைப்பற்றியோ, யாரும் பிள்ளைகள் கேட்டால் அதற்கு விடை சொல்லும் தகமை அவரிடம் இருந்தது. தினசரி பத்திரிகை படிக்கும் பழக்கம் கொண்டவர். இருக்கும் விசேஷ செய்திகளை நண்பர்கள் இவரிடம் கேட்டிரவர். தனது கடமைகளை ஒழுங்காகச் செய்வார். பொழுது போக்குக்காக வீட்டுத் தோட்டம் ஒவ்வொரு கோடை காலத்துக்கும் செய்வார். இவ்வாண்டும் கண்றுகள் எல்லாம் நட்டாயிற்று. ஓய்வு நேரத்தில் ஒரு கதிரை போட்டு உட்கார்ந்து அந்த அழகைப்பார்த்தால் போதும் என்பார். உற்றார் உறவினருக்குத் தனது தோட்டக் காய்கறி என்று கொடுத்தால் அதில் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியென்பார். பிள்ளைகள் மருமக்களைக் கண்டால் ஒரு சிரிப்பு. அவர்களுக்கு என்ன கொடுக்கலாம் என்ற ஒரு ஆசை என்றைக்கும் அன்னாரின் உள்ளத்தில் தோன்றும்.

தனது பிற்கால வாழ்க்கைக்கு தேவையான இறையன்பு வேண்டி அன்னார், சில திருக் கோவில்களுக்குச் செல்வது வழக்கம். கோவிலுக்குச் செல்லல், விரதமிருத்தல் முதலியன் அவர் சிறுவயதிலேயே இருந்து பழகிய பழக்கம். ஆனால் அன்மையில் அது அதிகரித்து அவர் ஸ்ரீஜயப்பன் அடியார் ஆனார். தவறாது கோவிலுக்குப் போவதில் அவருக்கு ஒர் நிம்மதி. ஸ்ரீஜயப்பன் தான் அவரை மிக விரைவில் அழைத்தார் போலும். ஆவர் ஆத்மா சாந்தியடைய ஸ்ரீஜயப்பன் துணை!

அமர் செ. சிவராஜபிள்ளை அவர்களின்
புகழ்மாலை
மரணச் சடங்கன்று நிகழ்த்திய உரை

Eulogy

Today we have gathered here to grieve, to pray, and to pay our last respect and to bid farewell to my grandfather Mr. Sivarajapillai. As his eldest grandson, let me take this opportunity to reflect on his life and remember the moments we shared with him.

My Grandfather was born in Jaffna. He lost his parents at an early age and was raised by his relatives. Young Sivarajapillai was educated at Parameshwara College Jaffna, where he excelled in both academic studies and sports. He showed a keen interest in football and became a member of the *college football team*. He kept an interest in football for the rest of his life. His enthusiastic approach and hardworking attitude of my grandpa won the admiration of the students and the staff of Parameswara College. After completing his advance level he joined the Department of Fisheries as an Inspector. Soon he became the divisional fisheries inspector for the entire Jaffna district, through merits.

In the year of 1956, my grandfather married to my grandmother Puvaneswari Ponnaiah who was a teacher. In the succeeding years, the happy couple became parents of nine lovely children. He loved his children and gave good education to all of them.

In his middle age, my grandfather nurtured an ambition to become an owner of a coconut estate. Although he lacked the resources to buy a coconut estate, he never lacked the courage and determination to persevere with his ambition. He took a bold step by purchasing some under-developed lands. Through hard work these under-developed lands were transformed into fertile grounds for coconut plantation. Soon he became an owner of a coconut estate spread across many acres of land. However, the on-going ethnic conflict in Sri Lanka, which affected many Sri Lankans, did not spare my grandfather. He lost all his lands and the coconut estate.

He rendered his invaluable service to the department of fisheries for 35 years and finally retired in 1985. After his retirement, he emigrated to Canada to be close to his children and grandchildren.

My grandfather likes to read. The newly found spare time in Canada facilitated his reading habit. As a result, he accumulated an encyclopedic knowledge on a number of subjects such as world history, civilizations and current affairs. He also held firm opinions on many issues and often likes to discuss and debate his beliefs with his colleagues and relatives.

My grandpa loved his grandchildren. He often takes them to school libraries, parks and playgrounds. Whenever my parents couldn't find time to take my brother and myself to school, he volunteers to do the job. I remember a time when he first came to our home to visit, I was so eager to earn his respect that I printed our a map of Sri Lanka and the provinces of Canada to show how much I had learned in school, I would like to think that he was proud of me then.

He wished his grandchildren to be scholars. That is why he took a keen interest in their studies. He dreamed that he should see me enter university. It is partially due to his influence that I am progressing into university studies and I'm sure that without knowing him my personal life would be drastically different.

He wanted us to be honest and hard working. To the last day of his life he was working. My grandpa never rests. Never allowed us to rest. May his soul now rest in peace.

On behalf of my family, I thank you all, friends, relatives, neighbors and well-wishers, who have come to pay their final respect to my dear grandfather.

By: Priandan Kethes
Thank you

பபியின் இரங்கல் உரை

எனதருமை அப்பாவே!!!

அழகான அந்த நாட்கள்! மீண்டும்
வராதா என்றெரு ஏக்கம் மனதில்
நாங்கள் சிறு பிள்ளைகளாக இருந்த
அந்த இளவேனிற் காலங்கள்! அப்பா
சிரித்த முகத்துடனே வந்திடுவார் எம்மிடம்
நாம் எல்லாம் ஓடிச் சென்று கட்டியனைப்போம்!
ஆமாம். அப்பா ஒரு கம்பீரமான யாழ்

-மாவட்ட கடற்தொழில் அதிகாரி,
கூடியிருந்து குலாவி வாழ்ந்தவர் நாமெல்லாம்
கோயில் மணியோசைகள் காலையில் கம்பீரமாக
ஒலிக்க புள்ளினங்கள் பண்பாட எம் அதிகாலை
அமர்களமாக உதயமாகும். மாற்றான் படை குறைந்த
காலமது. நிறைவாக அன்று வாழ்ந்தவர்கள்!
விதி செய்த கோலத்தால் அன்னியரின் பாதங்கள்
அகல கால் பதிக்க தூரதேசம் ஓடியவர்கள் நாங்கள்!
தமிழ் மண்ணில் இருந்து வரவிருப்பமில்லாமல்தான்
என் அப்பாவும் கன்டா மண் மிதித்தார்!
சிரித்த முகத்துடன் சிந்தித்து செயலாற்றி
நிறைவான அறிவு பெற்று பெற்ற அறிவை
குறையின்றி எமக்களித்து உள்ளத்தில் உவகை
கண்டு தேடிவரும் உறவுகளை மதிப்பளித்து
செல்வம் பல பெற்று பெற்ற செல்வத்தை
எல்லா மக்களுக்கும் பகரிந்தளித்து மனையாளை
மதித்து நல்வாழ்வுதனை அவர்க்களித்து
இல்லறத்தில் நல்லறம் கண்டு மற்றவர்க்கோர்
உதாரண புருசனாக இவ்வுலகை வலம் வந்து
பேர்ப்பிள்ளைகளுடன் கூடி விளையாடி தானும்
ஒர் சிறுபிள்ளை போல் நடிப்பாற்றல் கொண்டு
கடவுள் மேல் பற்றுக்கொண்டு பல நன்கொடைகள்
கொடுத்து வள்ளலாகி நட்புக்கோர் இலக்கணம்
வகுத்து நண்பனுக்கோர் நண்பனாகி அரசியலில்
பெரு ஞானம் பெற்று தமிழ் மண்ணை இறுதிவரை
நேசித்து ஊருக்கு தொண்டு செய்து உதவிகள்

பல செய்து ஊர் போற்ற வாழ்ந்த எனதருமை
அப்பாவே!!!

வாழ்க்கையில் என்றுமே வசந்தம் தான் என்றிருந்தேன்
உங்கள் பிரிவின் போது வாழ்வில் சோகம்

-உண்டென்றறிந்தேன்

மீண்டொரு ஜென்மம் இருப்பின் மீண்டும் உங்கள்

பிள்ளைகளாக பிறப்பெடுப்போம். அதுவரை உங்களை

நினைத்திருப்போம். உடல் அழியலாம் உயிர்

-அழியாதென்றிருப்போம்

இந்த பிரபஞ்சத்தில் எங்கோ ஓர் மூலையில் உங்கள்

உயிர் சஞ்சரிக்கும். மீண்டுமொரு பிறப்பெடுக்கும்

அதையென்றும் மனதில் பதித்திருப்போம். ஊங்கள் உயிர்

தமிழ் மன்னில் பிறப்பெடுக்கும்! அதுவரை உங்கள்

ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனை வேண்டியிருப்போம்

அன்புடன் மகள்
(பயி) சந்திரவதனி சிவா ஆறுமுகவடிவேல்

“அத்திம்பேர்” சிவா ஆறுமுகவடிவேல் இரங்கல் உரை

பண்பாளர் வாழ்க!

வாழ்க்கை என்னும் வசந்தத்தில்
தென்றலாக எம்மதியில் வீசி
தமிழ் தாய் மடியில் சேயாக அவதரித்து
இல்லத் துணையாக நல்மனையாளை அடைந்து
அதன் பரிணாமமாக நல்லதோர் இல்லத்தரசியை
கொடையாக எனக்களித்து
அத்திம்பேர்! அத்திம்பேர்! என்று
அன்போடு எனை அழைத்து
பாசத்தோடு பரிவுகாட்டி
என்நேரமும் நல்லுரைகள் எனக்களித்து
நான் நலம்வாழ நல்லாசிகள் பலவழங்கி
நம் நாடாம் தமிழ் மன்னில் இறுதிவரை
சிந்தனைகள் பரவவிட்டு பாராட்டி
பாரினிலே கண்டேன் பல சிந்தனைவாதிகளை!
அவர்களுடன் இணைத்தேன் தங்களின்
அறிவு கூடிய ஆற்றலையும் அறிவையும்
மனித வாழ்வில் இறப்பென்பது நியதி
அந்த நியதியை மாற்றுபவர்கள் தான்
மனிதனில் மாமனிதர் ஆகின்ற பொழுதினிலே
உங்களையும் மாமனிதர் ஆக்கிவிட்டேன்
என் மனம் எனும் ஊஞ்சலிலே
தாங்கள் கடந்து சென்ற பாதையது பெரிது
அதில் கண்டேன் உங்கள் நேர்மையான வாழ்க்கையதை
தெரிவு செய்தேன் அதில் பல உண்மைகளை
தேவையான பொழுதினிலே உபயோகம் செய்வேன்

- பாரினிலே!

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்
வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்
என்ற வள்ளுவரின் திருக்குறளுக்கேற்றமாதிரி
மன்னுலகம் வாழ்ந்து விண்ணுலகம்
சென்றுவிட்ட எனதருமை வள்ளலே!
எம் தமிழ் இனத்தின் தூதுவராக

விண்ணைலகம் சென்றடைந்த எனதஞ்சை மாமனாரே!
 எம் இனத்தின் துயர் விண்ணகம் சொல்லி
 மீண்டும் எம் தமிழ் மன்னில்
 வந்துதித்திடும் ஜயா! உதித்திடும் ஜயா!

அன்புடன்
 மருமகன் அத்திம்பேர்
 சிவா ஆறுமுகவடிவேல்

சுபம்

FI Mama

With profound grief and shock I remember the demise of my beloved uncle (later became my father-in-law) Mr. Sivarajapillai. He was married to my father's sister. My siblings and myself affectionately called him as "IF Mama". He was working as a Fisheries Inspector (FI) at the time of his marriage and that earned him the name "IF Mama". Although, later he was promoted in the ranks to become a divisional fisheries inspector, the name "IF Mama" stayed on.

While working in Puttalam, where my parents were stationed, he became a friend of my father. The admirable qualities in young Sivarajapillai persuaded my father to seek him as a partner for my aunt.

When thinking about FI Mama, my memories goes back to my childhood in nineteen seventies. I remember his lively character, welcoming smile and the affection he showed towards us. His family often visits us in our home in Nallur, especially during festive season of Nallur temple. Likewise, our family enjoyed many visit to his home in Meesalai. Hospitality was one of his strengths, and he made sure that his guests are looked after very well.

As I grew older, I came to know about his determination and perseverance to establish a vast land of coconut estate and admired his entrepreneurship. At the young age, I often lectured by elders about the virtues of persevering an ambition and the benefits I would reap in life from such an approach. I did not understand the importance of these messages for a long time. However, when saw FI Mama

getting rewarded for his hard work in his coconut land, I realized what elders meant.

Later, I had the privilege of becoming his son-in-law by marrying to his youngest daughter. He warmly welcomed me into this family. In the last few years as his son-in-law, I came to know him better, and this experience strengthen my respect for him. My wife and me were looking forward to have him in London for the arrival of our baby. We never expected his fate to be decided so soon. Unfortunately, life is such that one has to expect the unexpected. We could only take consolation that he lived a happy and full life; having seen his children settled well and enjoyed the company of his grandchildren. As per his wish he departed the world peacefully. May his soul rest in peace.

Duhinthan
Son-in-law

A Few feelings on Grandpa

There were a lot of things I liked about my grandpa. I remember learning how to use the TTC bus for the first time from him; he would come from his house to ours just to take the bus ride with us and then after awhile of him teaching me and my brother, we started to learn how the TTC operates and its routes and that helped me gain new important knowledge and made me feel smarter, and more mature taking the bus by myself. The TTC now takes me almost everywhere; I go to school by using the TTC.

Every time it was my birthday the first call I would receive would always be from Grandpa wishing me the best. He came over in his spare time to help my mom with the gardening since he knew a lot about planting and gardening from past experience back home in Sri Lanka. There are more things to say but I will leave those thoughts to other people. You will be missed always grandpa.

From your Grandson
Metturan, Kethees.

One of the greatest memories I will keep my whole life is that my grandfather Mr. Sivarajapillai has always been there for me no matter what.

He inspired me to study and become successful in everything. He wanted all of his grandsons to be academic and smart so that he would see them go to University and become a teacher, engineer or doctor.

I remember many things about my grandfather growing up all these years. He took me to my math tutor when I was 9 and 10. He taught me how to use the bus fare systems, even if he was sick he was willing to take me to my tutor on the bus.

One of the things my grandfather enjoyed was reading and going to the library. He was the first person to take me to library and get me my own library card. Since I was too young to sign the card, he simply signed his signature on the card, which I still use and will continue using it the rest of my life. He encouraged me to read and build my literacy knowledge, because of him and his inspiration in me to study is why I am doing well in school all these years and really good at reading. Without my grandfather help I wouldn't have been able to read a chapter book.

I also remember that one day my grandfather came to my house and he bought me my first computer and said it was for doing so well in school. I was really happy that he had bought it for me and said thank you and gave him a hug. I didn't know how to use it at first but eventually I excelled my way and became good at using the computer.

When I got awards and certificates from school he would be the first one knowing. I would come straight home after school and call him and tell him I had received that award. He would be proud and happy to hear I had received that.

On Thursday May 30th my grandfather passed away. It was sad moment for me to have heard he passed away. His soul will rest in peace now and will always remain in my heart, and I will never forget that I had a grand father who was encouraging and always willing to help out with anything.

By: Nersosan Arumugavadivel
Grandson

On Thursday afternoon (in London time) I phoned my dad's office he told me some bad news. He said that his dad (my granddad) was very ill an din hospital. He also said that I was not going to school because we were going to Canada to see my granddad. That night, my granddad passed away in hospital. It was a very sad day and my mom and dad were very upset. They phoned some close friends ad relatives and told them what happened and so they came to our house to console everything and help my mom pack everything.

My granddad was a very hard-working man who looked after his family well. He loved his children and grandchildren and educated and spent a lost of money on his children.

My granddad loved to read a lot of books and spent a lot of time reading. He loved football too and loved watching a lot of football matches.

In 1994, my granddad and grandma visited London for their first time and were there for my second birthday and took me to Chessington World Park. He spoke to me on the phone and asked my parents how I was. He asked me to study a lot and get clever. They came back in 1998 when I was six. He then asked me to eat quickly and was always kind to me. He bought me a lot of things too.

My brother was the only grandchild that was never seen by my granddad. The only times my brother saw him was in photos and the funeral home we went to. Lots of people came and in the funeral lots of people cried. That's when I was most sad because everyone was sad and couldn't even be present to the trip our school planned of taking us to France my mom took me early to London as I was ill.

Finally I was too weak and stayed at home.

My trip to Canada was indeed very sad. I'd never see my granddad again. I'll always miss my granddad. I pray that my granddad will rest in Pease! The memory of my granddad will remain in my heard forever and ever!

Jaison Jeyakumar
Grand son

My Grandpa is in Heaven

I can't forget the memory of my grandpa. Thamby and I call him appapah because he is my daddy's father. Every morning when we ate (paper out from) bed he will be reading the Toronto Star News. So we say "Good Morning" appapah' and he will raise his head and say "Good Morning Sweada" – to me and "Good Morning Harison" to Thamby. Daddy always takes us to school by car. When he is busy with his work grandpa takes us to school, some times by car and some times by bus. As soon as we get down from the bus he will hold me on one hand and Thamby on the other. He taught us how to cross the road.

He sometimes takes us to the temple, to the mall and to the park. He will allow us to play and will never mind the time. We enjoy our selves by throwing food to bevels. He likes to make fun and make us laugh.

An our backyard he has a beautiful vegetable garden. Even this season he has planted Peppers, egg plants, tomatoes and onions all in row. He will even allow us to water the plants and make fun. We sometimes throw stones and balls, he won't get angry. He will say that naughty children are intelligent. There is a swing at the backyard. He will push Thamby and me higher and higher. So we ask him appapah push us higher so that we can reach heaven. Now that he has reached heaven. There is no one to push the swing as our dear appapah did let his soul rest in heaven!

Sweada Sivasoruban
Grand Daughter

“வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

எங்கள் அன்புச் சிறிய தந்தையாருக்கு....

மனிதருக்குள் மாணிக்கமாய், உற்றாருக்கு
மறுக்காமல் சேவை புரிந்த ‘கடமை வீரனாய்’ தனது
கடமைகளைச் செம்மை யாகச் செயற் படுத்திய
‘கர்மவீரனாய்’ பரிபூர்ண வாழ்வு வாழ்ந்து தானும் சிறந்து
தன்னைச் சுற்றியிருந்தோரையும் சிறப்பித்துக் கடைசியில்
எம்மையெல்லாம் ஆஹாத்துயரில் விட்டு விட்டு இறைவனைடி
சென்று விட்டார் என்பதை எவராலும் இன்னும்
நம்பமுடியவில்லை.

அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் முன்னேறிய
வர்கள் பலர். அவரைச் சூழ இருந்தோர் அனைவரும்
சிறப்பான வாழ்வு வாழ வேண்டுமென்பதில் அவர்
குறியாக இருந்தார். ‘ஓய்வு’ என்ற சொல்லை அறிந்திராத
‘செயல்வீரனவர்’ தன்னுடைய வாழ்வின் பெரும்
பகுதியினைத் தான் வகித்த உயர் அரசு தொழிலுடன்
இணையாகத் தென்னை அபிவிருத்தித் துறையிலும்
ஈடுபட்டு தனது திறமையினை வெளிக் காட்டியவர்.
அவரின் வெற்றி கரமான வாழ்க்கை எங்கள்
அனைவருக்குமொரு முன் உதாரணமாகும். தனது
வாழ்வில் அடைய வேண்டிய, அனுபவிக்கவேண்டிய
அனைத்தையும் பெற்று நிறைந்த பெருவாழ்வு
வாழ்ந்தவர்.

அன்பான மனைவியையும், ஆற்றல் மிக்க
பிள்ளைகளையும் பண்பான மருமக்களையும், ஆசைப்
பேரப் பிள்ளைகளையும், பழகிய சுற்றத்தாரையும்
தவிக்கவிட்டு தான் விரும்பி வணங்கிய ‘ஜயப்பன்பாதம்’
சென்றடைந்துவிட்டார். “ஆனுக்கொரு தேதி வைத்து
ஆண்டவன் அழைப்பான்” என்பது இன்று அந்த
மாமனிதரை எம்மிட மிருந்து பிரித்துவிட்டது.
பெராமக்களாகிய எமது கண்ணீர் அஞ்சலியினை அவர்
பாதங்களில் சமர்ப்பித்து அன்னாரின் ஆத்ம சாந்திக்காகப்
இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

தேற்றம்

ஆறிலும் சாவு நிறிலும்சாவு
அமரராதல் நிச்சயமான வரவு
ஆதலால் கவலையை விடுத்து
அன்பினைப் பேணுவோம்.

ஜெகநாதன்-ப
பெறாமகன்,
கன்டா.

இரங்கலுரை

தமிழ்மீ வட மாகணப் பகுதியில் வாழ்ந்த கடல் தொழிலதிபர், இறை கடமையை நன்றே, அமரர் செ. சிவராஜபிள்ளை செய்தவர். மீசாலையூர் (முன்னாள் குத்தகைக்காரன்) பொன்னையா மகள் புவனேஸ்வரி (நேசம்) ஆசிரியையை மனந்து அட்ட அஸ்வரியம் பெற்றவர். உறுதி, தூய உள்ளம் பெற்றவர். மீசாலை வெள்ளை மாவடிப்பிள்ளையார் பக்தர். அமரது மைத்துனர் அமரர், பொ. நடராசா (யாழ்மாவட்ட உணவு விலைக் கட்டுப் பாட்டு ஆணையாளர்) கருளைக் கன்டாவிலும் பல திருக்கோயில்களுக்கு நிதிவழங்கியும் தாயகத்தில் தனது தென்னைக் கழித் தோட்டத்தை விட்டுப் பங்களிப் பாளரான செம்மலாகும். சிரத்தையுடன் பிதுர் கடமை செய்வதே ஆவிக்கு செய்யும் இறுதிக் கடமை, என்பது அபரக் கிரியைகளின் நிலையாகும். (ஆவிக்கு சாந்தி தருவது)

“உறவினர் மனைவி மக்களுக்கு எமது ஆத்ம சாந்திப் பிரார்த்தனை. ஒம் சாந்தி, சாந்தி சாந்தி”

கழக சார்பில் சைவப் புலவர்-பண்டிதர் கு-வி. மகாலிங்கம்

இரங்கலுரை

சிவனாகி விட்ட சித்தப்பா சிவராஜபிள்ளை

நாங்கள் எல்லோரும் அன்புடன் சித்தப்பா என அழைத்த பெரியப்பாவை இழந்து விட்டோம் என்பதைக் கேள்வியற்று அதிர்ச்சி யடைந்தோம். எங்கள் நாட்டில் பிறந்து வளர்ந்து சீரும் சிறப்புமாக வாழ்ந்து, பண்பும் பாசமாக இருந்து, எங்கள் மண்ணை விட்டு, கடல் கடந்து பல மைல் தூரம் சென்று மனைவி மக்களுடன் சிறப்பாக இருந்து, வாழ்ந்து தனது கடமைகளை முடித்துவிட்டு, ஆண்டவன் அழைப்பை ஏற்று சிவனுடன் சிவனாகி விட்டார் அமர்ர சிவராஜபிள்ளை அவர்கள்.

பிறந்தால் இறப்ப தென்பது உறுதி யானது. இயற்கையின் விதிப்படி நடந்து விட்டது. இறைவனாலும் மாற்ற முடியாது. நாம் ஏன் பிறந்தோம். பிறப்பையறுக்க வழிதேடு வதற்கு என்பதுதான் இந்து சமயத்தின் நிலை. இதன்படி நடந்து விட்டதையறிந்து எங்கள் மனதை சாந்திப்படுத்துவோம்.

எங்கள் குடும்பத்தில், குடும்ப வளர்ச்சியில், மனத்துடன் செயல் பட்டு ஆர்வமுடன் உதவி செய்து எங்களின் சிறப்பைக்கண்டு மகிழ்ந்தவர் எங்கள் சித்தப்பா.

கடைசி நேரத்தில் பிள்ளைகளின் அரவணைப்பில் இருக்க வேண்டு மென்ற அவாவில் தேடிய செல்வங்களையும், வீடு வளவுகளையும் தென்னத் தோட்டங்களையும் உதறித்தள்ளி விட்டு கனடா சென்று வாழ்ந்து கண்டவர்.

வாழ்க்கைத் துணைவியாக எமது 'அன்றியை' கரம்பிடித்த நாள் தொடக்கம் இன்றுவரை 'இல்லறம் அல்லது நல்லறம் அன்று' என்ற பெரியோரின் வாக்குக் கமைய, அவர்களுடன் அன்புடன் வாழ்ந்து இன்று தனியாக விட்டு விட்டார் என்பதையிட்டு கவலையடைகிறோம்.

சித்தப்பா அவர்கள் நிச்சயமாக் தாய் மண்ணிற்கு, வருவார் என எதிர்பார்த்தோம். எதிர்பார்த்தது முடியாத பொழுதாய்ப் போய்விட்டது.

அவர் புகழ் வாழவும், அவர் ஆத்மா சாந்தியடையவும் அவர் பிரிவால் வாடும் அன்றி

பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து நாங்களும் அவரின் ஆத்மா சாந்தியடைய எங்கள் குலதெய்வமாகிய மீசாலை வெள்ளை மாவடிப்பிள்ளையாறைப் பிரார்த்திப்போமாக.

மீசாலை

01-06-2002

காலம் சென்ற பூமணியின் (மலர்ச்சரின்) கணவன்.

இ.நடேசன்
(பிள்ளைகள்)

சுபத்திரா
பிரபா
பூமா
சியாமா

மனைவி மக்கள் இரங்கல்

**“உள்ளத்தால் பொய்யாதொழுகின் உலகத்தார்
உள்ளத்துள் எல்லாம் உளன்.”**

என்ற வள்ளுவர் வாக்கு இன்று எம் தந்தையார் வாழ்வில் எவ்வளவு உண்மையென்பது புலனாகிறது. அவர் இவ்விரைவில் எம்மை விட்டு விண்ணுலகு சென்றுவிட்டார் என்பதை இன்னும் நம்பமுடியவில்லை. அவர் மறைவு எங்களை மட்டுமல்ல உலகில் பல பாகங்களில் வசிப்பவர்களையும் அதிர்ச்சியடைய வைத்துள்ளது.

அன்னார் மறைவுக்கு இரு தினங்களுக்கு முன் சாப்பாட்டறையில் நின்று, தனது இரு கைகளையும் உயர்த்திச்சொன்னார் “I have completed my work.” “நான் எனது வேலையை முடித்துவிட்டேன்” என்று சிரித்தபடி completed என்று மிகவும் அழுத்திச் சொன்னார். அதன் கருத்து நாங்கள் தோட்டவேலையை முடித்துவிட்டேன் என்று சொல்லுகிறார் என்று நினைத்தோம். இல்லை. அவர் தனது கடமையை நிறைவேற்றிவிட்டார் என்றுதான் அதன் உட்பொருள். பிறகுதான் அதன் கருத்து எமக்கு விளங்கிற்று. அவர் கடவுளுக்கே ஒப்புக்கொடுத்து விட்டார். பாடசாலையில் நான் படிப்பிக்கும் காலத்திலும் அங்கு நடக்கும் கலை நிகழ்ச்சிகளில் எனக்கு வேண்டிய உதவிகளைப் புரிந்தும் உற்சாகமுடியும் செயல்பட்டார். ஒருமுறை சர்வஸ்வதி பூசைக்கு ஒரு கலை நிகழ்ச்சி. ஒவ்வொரு வகுப்பாசிரியர்களும் சமயசம்பந்தமான கலைநிகழ்ச்சி ஏதேனும் ஒன்று நடாத்த வேண்டும். ஆகவே நான் திருநீலகண்டநாயனார் சரித்திரத்தை நாட்டிய நாடகமாக்கி சில மாணவிகளை நடிக்க ஏற்படுத்தினேன். அதைப்பாத்த அமரர் சொன்னார் இதற்கு சின்னப்பாவின் ஒரு பழைய பாடல் உண்டு அதை ஒரு மாணவி அபிநயம்பிடித்தால் நன்றாயிருக்குமே என்று,

“மறைவாய் புதைத்த ஒடு மறைந்த மாயம்-ஏதே மாமுனியே அறியேன்.”

கறையான் தின்றதோ கள்வர் கவர்ந்து சென்றாரோ வடிவேல் அறியா நெஞ்சில் வஞ்சம் அறியேன் ஜயா-

சரித்தரம் திருநீலகண்டநாயனாரின் இறையன்பை உலகறியச்செய்ய சிவபெருமான் சத்தியாசி வேடம் கொண்டு ஒரு ஓட்டை அடைக்கலமாகக் கொடுக்கிறார். சில காலம் சென்ற பின்பு தான் கொடுத்த ஓட்டைத் திருப்பித்தரும்படி திருநீலகண்டரிடம் கேட்கிறார். அடியார் எங்கு தேடியும் காணவில்லை மன்னோடு போனால் என்ன பொன்னால் ஒரு ஒடு செய்து தருகிறேன் என்ற வரலாறு. இந்தபாட்டை திருநீலகண்டநாயநாராக வந்த மாணவி பாடி அபிநயம்பிடிக்க ஒரு காட்சி, பாட்டுடன் அபிநயம்பிடித்த மாணவி அடியாரும் எடுப்பாக இருக்கவே பெரும் புக்கும் எனக்குக் கிடைத்தது. அவ்வாறு மற்றவர் மகிழ்ச்சியிலும், உயர்ச்சியிலும் பெருமைப்பட்டவர். தனது பிள்ளைகள் திறம்படப்பட்டது சர்வகலாசாலை செல்ல வேண்டும் என விரும்பி வெற்றியும் கண்டவர்.

தனது இரண்டாவது மகன் ஒரு கணக்காளனாக வேண்டுமென விரும்பி ஊக்கம் கொடுத்து கணக்காளனாக்கிப் பெருமைப்பட்டவர். எல்லாப் பிள்ளைகளும் சீர் சிறப்புடன் வாழுவேண்டுமென்பதே அவரின் ஆசை. அன்னார், அதே போன்று தனது பேரப்பிள்ளைகளும் சர்வ கலாசாலை சென்று உயர் படிப்புப்படிக்க வேண்டுமெனத் தினமும் ஜயப்பனை வேண்டுதல் செய்வார்.

அன்னார் அடிக்கடி சொல்லும் குறள் நினைவு வருகிறது.

- 1 தந்தை மகற்கு ஆற்றும் நன்றி அவையத்து முந்தி இருப்ப செயல்
- 2 மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி இவன் தந்தை எந்நோற்றான் கொல எனும் சொல்.

மற்றவர்களை புண்படச்செய்ய அமரர் விரும்புவதில்லை. அப்பாவுக்கு இது விருப்பம், அப்பா சாப்பிட்டாரா என்று தான் பிள்ளைகள் கேட்பார்கள். நேரத்துக்குச் சாப்பிடும் வழக்கம் இன்றி எந்நேரமும் ஏதேனும் ஒரு வேலை செய்துகொண்டே இருப்பார். கடைசி முச்ச வரை உழைத்த எங்கள் குடும்ப விளக்காகிய குலவிளக்கு அனைந்து விட்டதே என்று தினமும் வருந்தும் அன்பு மனைவி, அருமை மக்கள்

நன்றி சூறுகிழோம்

எங்கள் குடும்ப விளக்காக ஒளி வீசி, அன்பின் சிகரமாகவும் பொறுமையின் உறைவிடமாகவும் உத்தம தந்தையாகவும் வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து இன்று அமர தீபமாகிவிட்ட எமது அன்புத் தோன்றல் திரு. செல்லப்பெருமாள் சிவராஜபிள்ளை அவர்கள் இறைவனாடி சேர்ந்த போது எமது ஆறாத்துயரில் பங்குகொண்டு வைத்தியசாலையில் அவர் இருந்த குறிகிய காலத்திலும் அங்கு வந்து அவரைப்பார்த்து எங்களுக்கும் ஊக்கமும் உறுதுணையாய் இருந்தவர்களுக்கும், நேரிலும் தொலைபேசி மூலமும் ஆறுதல் கூறியவர்களுக்கும், உணவு அனுப்பிய வர்களுக்கும், அனுதாபச் செய்தி அனுப்பியவர்களுக்கும், மரணச்சடங்குகள், கிரியைகளின் போது மலர்வளையங்கள் சாத்தியவர்களுக்கும், இம் மலரை மிகக் குறகிய காலத்தில் சிறப்பாக அச்சமைத்துத் தந்த அபிராமி அச்சகத்தினருக்கும், பல்வேறு வகையில் ஆதரவளித்து உதவி புரிந்தவர்களுக்கும், அந்தியேட்டிக் கிரியைகளின் போதும் சமூகமளித்து ஆத்ம சாந்திப் பிரார்த்தனையில் கலந்து கொண்ட உற்றார், உறவினர், நன்பர்கள் அனைவருக்கும் எங்களது உள்ளங்களிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

இங்ஙனம்,
மனைவி, மக்கள், மருமக்கள்
பேரப்பிள்ளைகள்.

“Thank You”

The members of the family of late Mr. Sellaperumal Sivarajapillai Thanks all friends and relatives who attended the funeral, sent floral tributes, made telephone calls from all over the world. Sent messages of condolences, sent. Meals and gave assistance in many ways during their recent bereavement. They also Thank everyone who are present here today at the Anthireddy Ceremony.

We appreciate the concern, consolations and comfort given to all of us over our great loss.

Wife, sons, daughters,
Sons-in-law, daughters-in-law
& grand children

fine line

இனையைத்தமிடி செல்லப்பெறுமாவர்

+
fneu54

அன்னாவைக்கீழ்மி - சிவாஜிப்பளை

Family Tree

கணபதிப்பிள்ளை பொன்னேநா பா

ପ୍ରକାଶନ

தட்டாலோ
தியாகராலோ
புரணம்
புல வெல்வார
புமனி
கேள சிரிக்கா

```

graph TD
    A[விவந்தகத்தி] --> B[விவந்தகம்]
    A --> C[கத்தி]
    B --> D[விவந்த]
    B --> E[குமரம்]
    D --> F[ஜானசி]
    D --> G[ம. மேயாறா]
    E --> H[ஜெயசக்தி]
    E --> I[சாற்று]
    C --> J[மிதுவா]
    C --> K[பிறவீன்]
    G --> L[க. வேதார்]
    G --> M[வெறிச்சள்]
  
```


அகர முதல் எழுத்தெல்லாம்
ஆகி பகவன் முதற்கே உலகு

யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல்
இனிதாவது எங்கும் காணோம்

தமிழ் எழுத்துக்கள்

ஃ	அ	ஆ	இ	ஈ	உ	ஊ	எ	ஏ	ஐ	ஒ	ஓ	ஔ
க்	க	கா	கி	கீ	கு	கூ	கெ	கே	கை	கொ	கோ	கெள
ங்	ங	ஙா	ஙி	ஙீ	ஙு	ஙூ	ஙெ	ஙே	ஙை	ஙொ	ஙோ	ஙெள
ச்	ச	சா	சி	சீ	சு	சூ	செ	சே	சை	சொ	சோ	செள
ஞ்	ஞ	ஞா	ஞி	ஞீ	ஞு	ஞூ	ஞெ	ஞே	ஞை	ஞொ	ஞோ	ஞெள
ட்	ட	டா	டி	டீ	டு	டூ	டெ	டே	டை	டொ	டோ	டெள
ண்	ண	ணா	ணி	ணீ	ணு	ணூ	ணெ	ணே	ணை	ணொ	ணோ	ணெள
த்	த	தா	தி	தீ	து	தூ	தெ	தே	தை	தொ	தோ	தெள
ந்	ந	நா	நி	நீ	நு	நூ	நெ	நே	நை	நொ	நோ	நெள
ப்	ப	பா	பி	பீ	பு	பூ	பெ	பே	பை	பொ	போ	பெள
ம்	ம	மா	மி	மீ	மு	மூ	மெ	மே	மை	மொ	மோ	மெள
ய்	ய	யா	யி	யீ	யு	யூ	யெ	யே	யை	யொ	யோ	யெள
ர்	ர	ரா	ரி	ரீ	ரு	ரூ	ரெ	ரே	ரை	ரொ	ரோ	ரெள
ல்	ல	லா	லி	லீ	லு	லூ	லெ	லே	லை	லொ	லோ	லெள
வ்	வ	வா	வி	வீ	வு	வூ	வெ	வே	வை	வொ	வோ	வெள
ழ்	ழ	ழா	ழி	ழீ	ழு	ழூ	ழெ	ழே	ழை	ழொ	ழோ	ழெள
ள்	ள	ளா	ளி	ளீ	ளு	ளூ	ளெ	ளே	ளை	ளொ	ளோ	ளெள
ற்	ற	றா	றி	றீ	று	றூ	றெ	றே	றை	றொ	றோ	றெள
ன்	ன	னா	னி	னீ	னு	னூ	னெ	னே	னை	னொ	னோ	னெள